Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 2006/2004**

27. oktoober 2004

tarbijakaitseseaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (tarbijakaitsealase koostöö määrus)

(EMPs kohaldatav tekst)

(ELT L 364, 9.12.2004, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/29/EÜ, 11. mai 2005	L 149	22	11.6.2005
►**M2**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/65/EÜ, 11. detsember 2007	L 332	27	18.12.2007
►**M3**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/136/EÜ, 25. november 2009	L 337	11	18.12.2009
►**M4**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1177/2010, 24. november 2010	L 334	1	17.12.2010
►**M5**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 181/2011, 16. veebruar 2011	L 55	1	28.2.2011
►**M6**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 954/2011, 14. september 2011	L 259	1	4.10.2011

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 2006/2004

27. oktoober 2004

tarbijakaitseseaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (tarbijakaitsealase koostöö määrus)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ([1])

olles konsulteerinud regioonide komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 8. juuli 1996. aasta resolutsioonis ametiasutustevahelise koostöö kohta siseturgu käsitlevate õigusaktide jõustamisel ([3]) tunnistati, et koostöö parandamiseks ametiasutuste vahel on vaja teha jätkuvaid jõupingutusi, ning kutsuti liikmesriike ja komisjoni üles eelisjärjekorras uurima võimalust tugevdada halduskoostööd õigusaktide jõustamisel.

(2) Olemasolevaid siseriiklikke tarbijate huve kaitsvate õigusaktide jõustamise meetmeid ei ole kohandatud siseturul jõustamise väljakutsetele ning tõhus ja tulemuslik jõustamisalane koostöö sellistel juhtudel ei ole praegu võimalik. Need raskused takistavad täitevasutuste vahelist koostööd tarbijate huve kaitsvate õigusaktide ühendusesisese rikkumise avastamisel, uurimisel ja nende lõpetamisel või keelustamisel. Tõhusa jõustamise puudumine piiriüleste juhtumite puhul võimaldab müüjatel ja teenuse osutajatel ühendusesisese ümberpaigutumise teel õigusaktide jõustamispüüetest kõrvale hoida. See moonutab konkurentsi siseriiklikult või piiriüleselt tegutsevate seaduskuulekate müüjate ja teenuse osutajate seisukohast. Piiriüleste juhtumite puhul õigusaktide jõustamisel esinevad raskused kahjustavad ka tarbijate usaldust piiriüleste pakkumiste vastu ja seega nende usaldust siseturu vastu.

([1]) ELT C 108, 30.4.2004, lk 86.
([2]) Euroopa Parlamendi 20. aprilli 2004. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 7. oktoobri 2004. aasta otsus.
([3]) EÜT C 224, 1.8.1996, lk 3.

▼B

(3) Seetõttu on asjakohane hõlbustada tarbijate huve kaitsvate õigusaktide jõustamise eest vastutavate asutuste vahelist koostööd ühendusesiseste rikkumistega tegelemisel ning aidata kaasa siseturu tõrgeteta toimimisele, tarbijate huve kaitsvate õigusaktide kvaliteetsele ja järjepidevale jõustamisele ning tarbijate majandushuvide kaitse järelevalvele.

(4) Ühenduse õigusaktides sisalduvad jõustamisalase koostöö võrgustikud ei kaitse üksnes tarbijate majandushuve (eelkõige tervisega seotud huve). Käesoleva määrusega asutatud võrgustike ning kõnealuste muude võrgustike vahel tuleks vahetada parimaid praktilisi kogemusi.

(5) Käesoleva määruse vastastikust abi käsitlevate sätete reguleerimisala peaks piirduma tarbijate huve kaitsvate ühenduse õigusaktide ühendusesiseste rikkumistega. Rikkumiste järelevalve tõhusus riiklikul tasandil peaks tagama, et siseriiklike ja ühendusesiseste tehingute vahel ei esineks diskrimineerimist. Käesolev määrus ei mõjuta komisjoni vastutust seoses liikmesriikidepoolse ühenduse õiguse rikkumisega, samuti ei anna see komisjonile volitusi peatada käesolevas määruses määratletud ühendusesiseseid rikkumisi.

(6) Tarbijate kaitsmiseks ühendusesiseste rikkumiste eest on vaja luua kogu ühendust hõlmav riiklike täitevasutuste võrgustik ning nimetatud asutustel on vaja minimaalseid ühiseid uurimis- või täidesaatvaid volitusi, et kohaldada tõhusalt käesolevat määrust ning takistada müüjatel või teenuse osutajatel toime panna ühendusesiseseid rikkumisi.

(7) Pädevate asutuste suutlikkus teha vabalt vastastikusel alusel koostööd teabe vahetamisel, ühendusesiseste rikkumiste avastamisel ja uurimisel ning nende lõpetamiseks või keelustamiseks meetmete võtmisel on oluline tegur siseturu tõrgeteta toimimise ja tarbijakaitse tagamisel.

(8) Pädevad asutused peaksid samuti kasutama neile siseriiklikul tasandil antud muid volitusi või meetmeid, sealhulgas pädevus algatada kriminaalmenetlust või edastada materjalid selle alustamiseks, selleks et vastastikuse abi taotluse alusel viivitamata lõpetada või keelata ühendusesisesed rikkumised, kui see on asjakohane.

(9) Pädevate asutuste vahetatava teabe puhul peaks garanteerima range konfidentsiaalsuse ja ametisaladuse kaitse selle tagamiseks, et ei kompromiteerita uurimist ega kahjustata põhjendamatult müüjate või teenuse osutajate mainet. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete

▼B

vaba liikumise kohta ([1]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrust (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta ([2]) kohaldatakse käesoleva määruse kontekstis.

(10) Jõustamisega seotud probleemid ulatuvad väljaspoole Euroopa Liidu piire ja ühenduse tarbijate huve peab kaitsma kolmandate riikide pahauskselt tegutsevate ettevõtjate eest. Seega on vaja pidada kolmandate riikidega läbirääkimisi rahvusvaheliste lepingute üle, mis käsitlevad vastastikust abi tarbijate huve kaitsvate õigusaktide jõustamisel. Läbirääkimisi rahvusvaheliste lepingute üle tuleks kolmandate riikidega pidada ühenduse tasandil käesoleva määrusega hõlmatud valdkondades, et tagada ühenduse tarbijate parim kaitse ja jõustamisalase koostöö tõrgeteta toimimine kolmandate riikidega.

(11) Liikmesriikide täitetoiminguid ühendusesiseste rikkumiste suhtes on asjakohane koordineerida ühenduse tasandil, et parandada käesoleva määruse kohaldamist ning aidata kaasa jõustamistaseme tõstmisele ja selle järjepidevuse parandamisele.

(12) Liikmesriikide halduskoostööd, arvestades selle ühendusesisest mõõdet, on asjakohane koordineerida ühenduse tasandil, et parandada tarbijate huve kaitsvate õigusaktide kohaldamist. Selle olulisust on näidanud juba Euroopa kohtuvälise võrgu loomine.

(13) Kui liikmesriikide tegevuse koordineerimine käesoleva määruse alusel eeldab ühendusepoolset rahalist toetust, tehakse otsus sellise toetuse andmiseks kooskõlas korraga, mis sätestati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. detsembri 2003. aasta otsuses nr 20/2004/EÜ, millega kehtestatakse tarbijapoliitika toetamiseks mõeldud ühenduse meetmete rahastamise üldine raamistik aastateks 2004–2007, ([3]) eelkõige selle otsuse ning hilisemate otsuste lisas sätestatud meetmetega 5 ja 10.

(14) Tarbijaorganisatsioonidel on oluline osa tarbijate informeerimisel ja harimisel ning nende huvide kaitsmisel, sealhulgas vaidluste lahendamisel, ning neid tuleks julgustada käesoleva määruse kohaldamise tõhustamiseks tegema koostööd pädevate asutustega.

(15) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ([4])

([1]) EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).
([2]) EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.
([3]) ELT L 5, 9.1.2004, lk 1. Otsust on muudetud otsusega nr 786/2004/EÜ (ELT L 138, 30.4.2004, lk 7).
([4]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼B

(16) Käesoleva määruse kohaldamise tõhusaks järelevalveks ning tulemuslikuks tarbijakaitseks on vaja liikmesriikide korrapäraseid aruandeid.

(17) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga ([1]) tunnustatud põhimõtetest. Seepärast tuleks käesolevat määrust tõlgendada ja kohaldada nende õiguste ja põhimõtete kohaselt.

(18) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt tarbijakaitsealaste õigusaktide jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelist koostööd, ei suuda liikmesriigid täielikult saavutada seetõttu, et üksinda tegutsedes ei suuda nad tagada koostööd ja koordineerimist, ning seda võib paremini saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus vastu võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Asutamislepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, kui on vaja selle eesmärgi saavutamiseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISSEJUHATAVAD SÄTTED

Artikkel 1

Eesmärk

Käesoleva määrusega kehtestatakse tingimused, mille alusel tarbijate huve kaitsvate õigusaktide jõustamise eest vastutavaks määratud liikmesriikide pädevad asutused teevad üksteisega ja komisjoniga koostööd, et tagada kõnealuste õigusaktide täitmine ja siseturu tõrgeteta toimimine ning tõhustada tarbijate majandushuvide kaitset.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. II ja III peatükis kehtestatud vastastikuse abi sätted hõlmavad ühendusesiseseid rikkumisi.

2. Käesolev määrus ei piira ühenduse rahvusvahelist eraõigust käsitlevaid eeskirju, eelkõige kohtualluvuse ning kohaldatava õigusega seotud eeskirju.

3. Käesolev määrus ei piira õigusalase koostööga kriminaal- ja tsiviilasjades seotud meetmete kohaldamist liikmesriikides, eelkõige Euroopa kohtute võrgu toimimist.

([1]) EÜT C 364, 18.12.2000, lk 1.

▼B

4. Käesolev määrus ei piira liikmesriikide nende lisakohustuste täitmist, mis on seotud vastastikuse abiga tarbijate kollektiivsete majandushuvide kaitsmisel, sealhulgas kriminaalasjades, ning mis tulenevad muudest õigusaktidest, kaasa arvatud kahe- ja mitmepoolsetest lepingutest.

5. Käesolev määrus ei piira Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiivi 98/27/EÜ (tarbijate huve kaitsvate ettekirjutuste kohta) ([1]) kohaldamist.

6. Käesolev määrus ei piira ühenduse siseturgu käsitlevat õigust, eelkõige sätteid, mis käsitlevad kaupade ja teenuste vaba liikumist.

7. Käesolev määrus ei piira ühenduse õigust, mis käsitleb telering-häälingu teenuseid.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *tarbijate huve kaitsvad õigusaktid* – lisas loetletud direktiivid, nagu need on liikmesriikide siseriiklikku õiguskorda üle võetud, ning määrused;

b) *ühendusesisene rikkumine* – punktis a määratletud tarbijate huve kaitsvate õigusaktidega vastuolus olev tegevus või tegevusetus, mis kahjustab või võib kahjustada nende tarbijate kollektiivseid huve, kes elavad muus liikmesriigis või muudes liikmesriikides kui see, kus tegevus või tegevusetus alguse sai või toimus või kus on müüja või teenuse osutaja registreeritud asukoht või kus võib leida selle tegevusega või tegevusetusega seotud tõendeid või varasid;

c) *pädev asutus* – riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil asutatud asutus, kellel on konkreetne kohustus jõustada tarbijate huve kaitsvaid õigusakte;

d) *ühtne kontaktasutus* – igas liikmesriigis määratud asutus, kes vastutab käesoleva määruse kohaldamise koordineerimise eest selles liikmesriigis;

e) *pädev ametnik* – pädevas asutuses töötav ametnik, kes on määratud vastutama käesoleva määruse kohaldamise eest;

f) *taotleja asutus* – pädev asutus, kes esitab vastastikuse abi taotluse;

g) *vastuvõttev asutus* – pädev asutus, kellele esitatakse vastastikuse abi taotlus;

h) *müüja või teenuse osutaja* – füüsiline või juriidiline isik, kes tarbijate huve kaitsvate õigusaktide raames tegutseb eesmärkidel, mis on seotud tema kaubandus-, majandus-, oskus- või kutsetegevusega;

i) *turujärelevalve toimingud* – pädeva asutuse meetmed, mis on kavandatud tema territooriumil toimunud ühendusesiseste rikkumiste avastamiseks;

([1]) EÜT L 166, 11.6.1998, lk 51. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2002/65/EÜ (EÜT L 271, 9.10.2002, lk 16).

▼B

j) *tarbijakaebus* – asjakohaste tõenditega varustatud avaldus selle kohta, et müüja või teenuse osutaja on rikkunud või tõenäoliselt rikub tarbijate huve kaitsvaid õigusakte;

k) *tarbijate kollektiivsed huvid* – mitmete tarbijate huvid, mida on kahjustatud või võidakse kahjustada rikkumise tõttu.

Artikkel 4

Pädevad asutused

1. Iga liikmesriik määrab käesoleva määruse rakendamise eest vastutavad pädevad asutused ja ühtse kontaktasutuse.

2. Iga liikmesriik võib määrata muid asutusi, kui see on vajalik käesolevast määrusest tulenevate kohustuste täitmiseks. Liikmesriigid võivad määrata ka organeid, kelle õigustatud huvides on ühendusesiseste rikkumiste lõpetamine või keelustamine kooskõlas artikli 8 lõikega 3.

3. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, on igal pädeval asutusel käesoleva määruse kohaldamiseks vajalikud uurimis- ja täidesaatvad volitused ning ta kasutab neid kooskõlas siseriikliku õigusega.

4. Pädevad asutused võivad lõikes 3 osutatud volitusi kasutada kooskõlas siseriikliku õigusega kas:

a) otse omal vastutusel või õigusasutuste järelevalve all või

b) pöördudes kohtusse, kes on pädev tegema vajalikku otsust, esitades vajaduse korral apellatsioonkaebuse, kui vajalikku otsust käsitlevat taotlust ei rahuldata.

5. Kui pädevad asutused kasutavad oma volitusi pöörduda kohtusse kooskõlas lõike 4 punktiga b, on nimetatud kohtud pädevad tegema vajalikke otsuseid.

6. Lõikes 3 osutatud volitusi kasutatakse ainult juhul, kui on põhjendatud kahtlus, et ühendusesisene rikkumine on toimunud, ning need volitused hõlmavad vähemalt õigust:

a) saada kätte kõik ühendusesisese rikkumisega seotud asjakohased dokumendid mis tahes kujul;

b) taotleda ühendusesisese rikkumisega seotud asjakohase teabe esitamist mis tahes isiku poolt;

c) teostada kohapeal vajalikku kontrolli;

d) taotleda kirjalikult, et asjassepuutuv müüja või teenuse osutaja lõpetaks ühendusesisese rikkumise;

e) nõuda ühendusesisese rikkumise eest vastutavalt müüjalt või teenuse osutajalt kinnitust ühendusesisese rikkumise lõpetamise kohta ning vajadusel avaldada saadud kinnitus;

f) nõuda ühendusesisese rikkumise lõpetamist või keelustamist ning vajadusel avaldada sellest tulenevad otsused;

▼B

g) nõuda, et otsuse täitmata jätmise korral teeks kaotanud kostja vajalikud maksed riigikassasse või mõnele muule siseriiklikes õigusaktides või nende alusel määratud soodustatud isikule.

7. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on käesoleva määruse kohaldamiseks piisavad vajalikud vahendid. Pädevad ametnikud järgivad ametialaseid standardeid ning nende suhtes kohaldatakse asjaomaseid sisekorra- või menetluseeskirju, mis tagavad eelkõige üksikisikute kaitse isikuandmete töötlemisel, õiglase menetlemise ning konfidentsiaalsust ja ametisaladust käsitlevate artikli 13 sätete nõuetekohase järgimise.

8. Iga pädev asutus teavitab avalikkust käesoleva määruse alusel talle antud õigustest ja kohustustest ning nimetab pädevad ametnikud.

Artikkel 5

Nimekirjad

1. Iga liikmesriik teatab komisjonile ning teistele liikmesriikidele pädevad asutused, muud asutused ning organid, kelle õigustatud huvides on ühendusesiseste rikkumiste lõpetamine või keelustamine, ning ühtse kontaktasutuse.

2. Komisjon avaldab ühtsete kontaktasutuste ja pädevate asutuste nimekirja *Euroopa Liidu Teatajas* ning ajakohastab seda.

II PEATÜKK

VASTASTIKUNE ABI

Artikkel 6

Teabevahetus taotluse alusel

1. Vastuvõttev asutus edastab taotleja asutuse nõudmisel kooskõlas artikliga 4 viivitamata asjakohase teabe, mis on vajalik, et teha kindlaks, kas ühendusesisene rikkumine on toimunud või kas esineb põhjendatud kahtlus, et selline rikkumine võib toimuda.

2. Vajaliku teabe kogumiseks viib vastuvõttev asutus, vajadusel teiste asutuste abiga, läbi asjakohased uurimistoimingud või võtab muid vajalikke või asjakohaseid meetmeid kooskõlas artikliga 4.

3. Taotleja asutuse taotlusel võib vastuvõttev asutus lubada taotleja asutuse pädeval ametnikul viibida vastuvõtva asutuse ametnike tehtava uurimistoimingu juures.

4. Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artikli 19 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt.

▼B

Artikkel 7

Teabevahetus ilma taotluseta

1. Kui pädev asutus saab teada ühendusesisesest rikkumisest või tal on põhjendatud kahtlus, et selline rikkumine võib toimuda, teavitab ta viivitamata teiste liikmesriikide pädevaid asutusi ja komisjoni, edastades kogu vajaliku teabe.

2. Kui pädev asutus võtab täiendavaid täitemeetmeid või saab vastastikuse abi taotlusi seoses ühendusesisese rikkumisega, teavitab ta teiste liikmesriikide pädevaid asutusi ja komisjoni.

3. Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artikli 19 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt.

Artikkel 8

Täitemeetmete taotlused

1. Vastuvõttev asutus võtab taotleja asutuse nõudmisel viivitamata kõik vajalikud meetmed ühendusesisese rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks.

2. Oma kohustuste täitmiseks lõike 1 alusel kasutab vastuvõttev asutus artikli 4 lõikes 6 sätestatud volitusi ja talle siseriikliku õiguse alusel antud lisavolitusi. Vastuvõttev asutus määrab, vajadusel teiste asutuste abiga, täitemeetmed, mis tuleb võtta ühendusesisese rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks proportsionaalsel, tulemuslikul ja tõhusal viisil.

3. Vastuvõttev asutus võib ka täita oma lõigetes 1 ja 2 sätestatud kohustusi, andes korralduse artikli 4 lõike 2 teise lause alusel määratud ühendusesisese rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks õigustatud huvi omavale organile võtta kõik siseriiklike õigusaktide alusel tema käsutuses olevad täitemeetmed ühendusesisese rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks vastuvõtva asutuse nimel. Kui see organ ei saavuta ühendusesisese rikkumise viivitamatut lõpetamist või keelustamist, jäävad vastuvõtva asutuse kohustused lõigete 1 ja 2 alusel jõusse.

4. Vastuvõttev asutus võib võtta lõikes 3 sätestatud meetmeid ainult juhul, kui pärast konsulteerimist taotleja asutusega nende meetmete kasutamise üle jõuavad nii taotleja kui ka vastuvõttev asutus kokkuleppele, et:

— lõikes 3 sätestatud meetmete kasutamise korral lõpetatakse või keelustatakse ühendusesisene rikkumine tõenäoliselt vähemalt niisama tulemuslikult ja tõhusalt kui vastuvõtva asutuse tegevuse korral

ja

— korralduse andmine siseriikliku õiguse alusel määratud organile ei põhjusta artikli 13 alusel kaitstud teabe avalikustamist sellele organile.

▼B

5. Kui taotleja asutus on arvamusel, et lõikes 4 sätestatud tingimused ei ole täidetud, teavitab ta vastuvõtvat asutust kirjalikult, põhjendades oma arvamust. Kui taotleja asutus ja vastuvõttev asutus omavahel kokkuleppele ei jõua, võib vastuvõttev asutus suunata küsimuse komisjonile, kes esitab arvamuse artikli 19 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt.

6. Vastuvõttev asutus võib lõigetes 1 ja 2 osutatud täitemeetmete võtmisel konsulteerida taotleja asutusega. Vastuvõttev asutus teavitab viivitamata taotleja asutust, teiste liikmesriikide pädevaid asutusi ja komisjoni võetud meetmetest ja nende mõjust ühendusesisesele rikkumisele, sealhulgas sellest, kas rikkumine on lõppenud.

7. Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artikli 19 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt.

Artikkel 9

Turujärelevalve ja täitetoimingute koordineerimine

1. Pädevad asutused koordineerivad oma turujärelevalvet ja täitetoiminguid. Nad vahetavad selle saavutamiseks vajalikku teavet.

2. Kui pädevad asutused saavad teada, et ühendusesisene rikkumine tekitab kahju rohkem kui kahe liikmesriigi tarbijatele, koordineerivad asjaomased pädevad asutused oma täitetoiminguid ja vastastikuse abi taotlusi ühtse kontaktasutuse kaudu. Eelkõige püüavad nad üheaegselt teha uurimistoiminguid ja kohaldada täitemeetmeid.

3. Pädevad asutused teavitavad komisjoni eelnevalt kõnealusest koordineerimisest ning nad võivad kutsuda selles osalema komisjoni volitatud ametnikke ja teisi abistavaid isikuid.

4. Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artikli 19 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt.

Artikkel 10

Andmebaas

1. Komisjon peab elektroonilist andmebaasi, milles säilitatakse ja töödeldakse artiklite 7, 8 ja 9 alusel saadud teavet. Andmebaasile saavad konsultatsioonideks juurdepääsu ainult pädevad asutused. Seoses oma kohustustega esitada teavet andmebaasi salvestamiseks ja sellega kaasneva isikuandmete töötlemisega loetakse pädevad asutused vastutavateks töötlejateks kooskõlas direktiivi 95/46/EÜ artikli 2 lõikega d. Seoses oma käesolevast artiklist tulenevate kohustustega ja sellega kaasneva isikuandmete töötlemisega loetakse komisjon vastutavaks töötlejaks kooskõlas määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 2 lõikega d.

▼B

2. Kui pädev asutus teeb kindlaks, et vastavalt artiklile 7 toimunud teavitamine ühendusesisesest rikkumisest osutus hiljem alusetuks, võtab ta teatise tagasi ning komisjon eemaldab viivitamata vastava teabe andmebaasist. Kui vastuvõttev asutus teavitab komisjoni vastavalt artikli 8 lõikele 6 ühendusesisese rikkumise lõpetamisest, kustutatakse selle ühendusesisese rikkumise kohta salvestatud andmed viie aasta pärast arvates teatamisest.

3. Käesoleva artikli rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artikli 19 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt.

III PEATÜKK

VASTASTIKUST ABI REGULEERIVAD TINGIMUSED

Artikkel 11

Üldised kohustused

1. Pädevad asutused täidavad oma kohustusi käesoleva määruse alusel, nagu nad tegutseksid oma riigi tarbijate nimel omal vastutusel või mõne muu pädeva asutuse taotlusel.

2. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed selle tagamiseks, et nende määratud pädevad asutused, muud asutused, organid, kellel on õigustatud huvi ühendusesiseste rikkumiste lõpetamise või keelustamise vastu, ning pädevad kohtud koordineerivad tõhusalt ühtse kontaktasutuse kaudu käesoleva määruse kohaldamist.

3. Liikmesriigid julgustavad koostööd pädevate asutuste ja muude organite vahel, kellel on liikmesriigi õiguse alusel õigustatud huvi ühendusesiseste rikkumiste lõpetamise või keelustamise vastu, et tagada pädevate asutuste viivitamatu teavitamine võimalikest ühendusesisestest rikkumistest.

Artikkel 12

Vastastikuse abi taotlemise ja teabevahetuse kord

1. Taotleja asutus tagab, et kõik vastastikuse abi taotlused sisaldavad piisavalt teavet, sealhulgas kõiki vajalikke tõendeid, mida on võimalik saada ainult taotleja asutuse territooriumil, et võimaldada vastuvõtval asutusel taotlus rahuldada.

2. Taotleja asutus saadab taotluse oma ühtse kontaktasutuse kaudu vastuvõtva asutuse ühtsele kontaktasutusele. Vastuvõtva asutuse ühtne kontaktasutus edastab taotlused viivitamata asjakohasele pädevale asutusele.

3. Abitaotlused ja kogu edastatav teave esitatakse kirjalikult standardkujul ja edastatakse elektrooniliselt artikli 10 kohaselt loodud andmebaasi kaudu.

▼B

4. Kõnealused pädevad asutused lepivad taotluste ja edastatava teabe puhul kasutatavad keeled kokku enne taotluste esitamist. Kui kokkuleppele ei jõuta, edastatakse taotlused taotleja asutuse liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes) ja vastused vastuvõtva asutuse liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes).

5. Taotluse põhjal edastatav teave edastatakse otse taotleja asutusele ning samal ajal nii taotleja kui ka vastuvõtva asutuse ühtsetele kontaktasutustele.

6. Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artikli 19 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt.

Artikkel 13

Teabe kasutamine ja isikuandmete ning ameti- ja ärisaladuse kaitse

1. Edastatud teavet võib kasutada üksnes tarbijate huve kaitsvate õigusaktide täitmise tagamiseks.

2. Pädevad asutused võivad esitada tõenditena edastatud teavet, dokumente, järeldusi, avaldusi, tõestatud koopiaid või teadaandeid samadel alustel kui nende oma riigist saadud samalaadseid dokumente.

3. Pädevates asutustes, kohtutes, muudes asutustes ja komisjonis töötavatele isikutele igasugusel kujul edastatud teave, sealhulgas komisjonile edastatud ja artiklis 10 osutatud andmebaasis salvestatud teave, mille avalikustamine kahjustaks:

— eraelu puutumatuse ja isikupuutumatuse kaitset, eelkõige kooskõlas isikuandmete kaitset käsitlevate ühenduse õigusaktidega

— füüsilise või juriidilise isiku ärihuve, sealhulgas intellektuaalomandit

— kohtumenetlust ja õigusnõustamist

või

— kontrollimis- või uurimistoimingute eesmärki,

on konfidentsiaalne ja selle kohta kehtib ametisaladuse hoidmise kohustus, välja arvatud juhul, kui selle avalikustamine on vajalik ühendusesisese rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks ja teavet edastav asutus nõustub selle avalikustamisega.

▼B

4. Käesoleva määruse kohaldamiseks võtavad liikmesriigid direktiivi 95/46/EÜ artiklite 10, 11 ja 12 alusel vastu õiguste ja kohustuste piiramiseks vajalikud seadusandlikud meetmed, mis on vajalikud nimetatud direktiivi artikli 13 lõike 1 punktides d ja f osutatud huvide kaitseks. Komisjon võib piirata õigusi ja kohustusi määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 4 lõike 1, artikli 11, artikli 12 lõike 1, artiklite 13–17 ja artikli 37 lõike 1 alusel, juhul kui nimetatud piirang kujutab endast nimetatud määruse artikli 20 lõike 1 punktides a ja e osutatud huvide kaitsmiseks vajalikku meedet.

5. Käesoleva artikli rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artikli 19 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt.

Artikkel 14

Teabevahetus kolmandate riikidega

1. Kui pädev asutus saab teavet kolmanda riigi asutuselt, edastab ta selle teabe teiste liikmesriikide asjaomastele pädevatele asutustele, kui seda on lubatud teha vastavalt kolmanda riigiga sõlmitud kahepoolsetele abistamiskokkulepetele ning kooskõlas ühenduse õigusaktidega, mis käsitlevad üksikisikute kaitset isikuandmete töötlemisel.

2. Pädev asutus võib käesoleva määruse alusel edastatud teabe edastada ka kolmanda riigi asutusele kolmanda riigiga sõlmitud kahepoolse abistamiskokkuleppe alusel tingimusel, et selleks on saadud luba algselt teabe edastanud pädevalt asutuselt, ning kooskõlas ühenduse õigusaktidega, mis käsitlevad üksikisikute kaitset isikuandmete töötlemisel.

Artikkel 15

Tingimused

1. Liikmesriigid loobuvad kõigist käesoleva määruse kohaldamisega seotud kulude hüvitamise nõuetest. Taotleja asutuse liikmesriik vastutab siiski vastuvõtva asutuse liikmesriigi ees kulude ja kahjude eest, mis on tekkinud meetmete tõttu, mis kohtus on ühendusesisese rikkumise suhtes alusetuks tunnistatud.

2. Vastuvõttev asutus võib keelduda artikli 8 kohaste täitemeetmete taotluse rahuldamisest pärast konsulteerimist taotleja asutusega juhul, kui:

a) samade ühendusesiseste rikkumiste ja samade müüjate või teenuse osutajate suhtes on vastuvõtva või taotleja asutuse liikmesriigi õigusasutustes juba algatatud kohtumenetlus või tehtud lõplik kohtuotsus;

b) pärast vastuvõtva asutuse läbi viidud asjakohaseid uurimistoiminguid on see asutus arvamusel, et ühendusesisest rikkumist ei ole toimunud,

või

▼B

c) tema arvates ei ole taotleja asutus andnud piisavalt teavet kooskõlas artikli 12 lõikega 1, välja arvatud juhul, kui vastuvõttev asutus on sama ühendusesisese rikkumise suhtes juba keeldunud taotluse rahuldamisest käesoleva artikli lõike 3 punkti c alusel.

3. Vastuvõttev asutus võib keelduda teabe andmisest artikli 6 alusel juhul, kui:

a) pärast konsulteerimist taotleja asutusega ei ole tema arvates taotletud teave taotleja asutusele vajalik ühendusesisese rikkumise või selle toimumise võimalikkuse põhjendatud kahtluse kindlakstegemiseks;

b) kui taotleja asutus ei nõustu, et sellele teabele kohaldatakse artikli 13 lõike 3 konfidentsiaalsust ja ametisaladust käsitlevaid sätteid,

või

c) samade ühendusesiseste rikkumiste ja samade müüjate või teenuse osutajate suhtes on vastuvõtva või taotleja asutuse liikmesriigi õigusasutustes juba algatatud eeluurimine või kohtumenetlus või tehtud lõplik kohtuotsus.

4. Vastuvõttev asutus võib otsustada artiklis 7 sätestatud kohustusi mitte täita kui samade ühendusesiseste rikkumiste ja samade müüjate või teenuse osutajate suhtes on vastuvõtva või taotleja asutuse liikmesriigi õigusasutustes juba algatatud eeluurimine või kohtumenetlus või tehtud lõplik kohtuotsus.

5. Vastuvõttev asutus teatab taotleja asutusele ja komisjonile abitaotluse rahuldamata jätmise põhjustest. Taotleja asutus võib küsimuse suunata komisjonile, kes esitab arvamuse artikli 19 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt.

6. Käesoleva artikli rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artikli 19 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt.

IV PEATÜKK

ÜHENDUSE TEGEVUS

Artikkel 16

Täitmise koordineerimine

1. Käesoleva määruse eesmärkide saavutamiseks vajalikus ulatuses teavitavad liikmesriigid üksteist ja komisjoni oma tegevusest ühenduse huvides järgmistes valdkondades:

a) oma tarbijakaitse järelevalveametnike koolitus, sealhulgas keeleõpe ja koolitusseminaride korraldamine;

b) tarbijakaebuste kogumine ja liigitamine;

c) pädevate ametnike valdkonnaspetsiifiliste võrgustike arendamine;

d) info- ja sidevahendite arendamine;

▼B

e) tarbijakaitse järelevalveametnikele standardite, meetodite ja suuniste väljatöötamine;

f) ametnike vahetus.

Liikmesriigid võivad koostöös komisjoniga korraldada ühist tegevust käesoleva lõike punktides a–f nimetatud valdkondades. Liikmesriigid töötavad koostöös komisjoniga välja ühise tarbijakaebuste liigitamise raamistiku.

2. Pädevad asutused võivad koostöö parandamiseks pädevaid ametnikke vahetada. Pädevad asutused võtavad vajalikud meetmed, et võimaldada pädevatel vahetusametnikel pädeva asutuse tegevuses tõhusalt osaleda. Sel eesmärgil antakse vahetusametnikele õigus täita neid vastuvõtva pädeva asutuse poolt neile usaldatud ülesandeid kooskõlas selle liikmesriigi õigusaktidega.

3. Pädeva ametniku tsiviil- ja kriminaalvastutust käsitletakse ametnike vahetuse ajal samaväärselt vastuvõtva pädeva asutuse ametnike vastutusega. Ametnike vahetuses osalevad pädevad ametnikud järgivad ametialaseid standardeid ja neile kohaldatakse asjaomaseid vastuvõtva pädeva asutuse siseseid tegutsemiseeskirju, mis tagavad eelkõige üksikisiku kaitse isikuandmete töötlemisel, õiglase menetlemise ja artiklis 13 kehtestatud konfidentsiaalsust ja ametisaladust käsitlevate sätete nõuetekohase järgimise.

4. Käesoleva artikli rakendamiseks vajalikud ühenduse meetmed, sealhulgas ühise tegevuse rakenduskord võetakse vastu artikli 19 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt.

Artikkel 17

Halduskoostöö

1. Käesoleva määruse eesmärkide saavutamiseks vajalikus ulatuses teavitavad liikmesriigid üksteist ja komisjoni oma tegevusest ühenduse huvides järgmistes valdkondades:

a) tarbijate teavitamine ja nõustamine;

b) tarbijate esindajate tegevuse toetamine;

c) tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise eest vastutavate organite tegevuse toetamine;

d) tarbijate õiguskaitse kättesaadavuse toetamine;

e) tarbijate käitumise, hoiakute ja nende tegevuse väljunditega seotud statistiliste andmete, uurimistulemuste ja muu teabe kogumine.

Liikmesriigid võivad koostöös komisjoniga korraldada ühist tegevust käesoleva lõike punktides a–e nimetatud valdkondades. Liikmesriigid töötavad koostöös komisjoniga välja ühise raamistiku punktis e osutatud tegevuseks.

2. Käesoleva artikli rakendamiseks vajalikud ühenduse meetmed, sealhulgas ühise tegevuse rakenduskord võetakse vastu artikli 19 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt.

▼B

Artikkel 18

Rahvusvahelised lepingud

Ühendus teeb käesoleva määrusega hõlmatud valdkondades koostööd kolmandate riikide ja pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega, et tõhustada tarbijate majandushuvide kaitset. Koostöö korraldust, sealhulgas vastastikuse abi kokkulepete kehtestamist, võib reguleerida ühenduse ja asjaomaste kolmandate riikide vaheliste lepingutega.

V PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 19

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse nimetatud otsuse artiklis 8 sätestatut.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 osutatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 20

Komitee ülesanded

1. Komitee võib uurida kõiki käesoleva määruse kohaldamisega seotud küsimusi, mille on tõstatanud komitee esimees kas omal algatusel või liikmesriigi esindaja taotlusel.

2. Komitee uurib ja hindab eelkõige seda, kuidas käesolevas määruses ettenähtud koostöö korraldus toimib.

Artikkel 21

Aruanded

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva määrusega reguleeritavates küsimustes nende poolt vastuvõetavate siseriiklike õigusnormide või sõlmitavate lepingute tekstid, välja arvatud üksikjuhtumeid puudutavate õigusnormide ja lepingute tekstid.

2. Iga kahe aasta järel alates käesoleva määruse jõustumisest esitavad liikmesriigid komisjonile aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta. Komisjon teeb need aruanded avalikkusele kättesaadavaks.

3. Aruanded sisaldavad:

a) uut teavet pädevate asutuste korralduse, volituste, vahendite või kohustuste kohta;

b) teavet ühendusesiseste rikkumiste toimepanemise suundumuste, vahendite või meetodite kohta, eelkõige teavet, mis näitab käesoleva määruse või tarbijate huve kaitsvate õigusaktide puudujääke või lünki;

▼B

c) teavet tõhusaks osutunud määruse jõustamisviiside kohta;

d) koondstatistikat pädevate asutuste tegevuse, näiteks käesoleva määrusega hõlmatud tegevuse, saadud kaebuste, täitemeetmete ja kohtuotsuste kohta;

e) kokkuvõtteid tarbijate huve kaitsvaid õigusakte tõlgendavatest olulistest siseriiklikest kohtuotsustest;

f) muud käesoleva määruse kohaldamist käsitlevat teavet.

4. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta liikmesriikide aruannete alusel.

▼M6

Artikkel 21a

Läbivaatamine

Komisjon esitab 31. detsembriks 2014 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse kõnealuse määruse tulemuslikkust ja toimimismehhanisme ning uuritakse põhjalikult võimalust lisada selle lisasse täiendavad õigusaktid, millega kaitstakse tarbijate huve. Aruanne põhineb välishindamisel ja kõigi asjaomaste sidusrühmadega põhjalikul konsulteerimisel ning vajaduse korral tuleb see esitada koos seadusandliku ettepanekuga.

▼B

Artikkel 22

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 29. detsembrist 2005.

II ja III peatükis kehtestatud vastastikuse abi sätteid kohaldatakse alates 29. detsembrist 2006.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

LISA

Artikli 3 punktis a osutatud direktiivide ja määruste nimekiri [1]

▼M6

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/114/EÜ eksitava ja võrdleva reklaami kohta (ELT L 376, 27.12.2006, lk 21): artikkel 1, artikli 2 punkt c ning artiklid 4–8.

▼B

2. Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiiv 85/577/EMÜ tarbija kaitsmise kohta väljaspool äriruume sõlmitud lepingute korral (EÜT L 372, 31.12.1985, lk 31).

▼M6

3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).

4. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) (ELT L 95, 15.4.2010, lk 1): artiklid 9, 10, 11 ja 19–26.

▼B

5. Nõukogu 13. juuni 1990. aasta direktiiv 90/314/EMÜ reisipakettide, puhkusepakettide ja ekskursioonipakettide kohta (EÜT L 158, 23.6.1990, lk 59).

▼M6

6. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, 21.4.1993, lk 29).

7. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. jaanuari 2009. aasta direktiiv 2008/122/EÜ tarbijate kaitse kohta seoses osaajalise kasutamise õiguse, pikaajalise puhkusetoote, edasimüügi ja vahetuslepingute teatavate aspektidega (ELT L 33, 3.2.2009, lk 10).

▼B

8. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiiv 97/7/EÜ tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral (EÜT L 144, 4.6.1997, lk 19). Direktiivi on muudetud direktiiviga 2002/65/EÜ (EÜT L 271, 9.10.2002, lk 16).

▼M6

———————

▼B

10. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiv 98/6/EÜ tarbijakaitse kohta tarbijatele pakutavate toodete hindade avaldamisel (EÜT L 80, 18.3.1998, lk 27).

11. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiiv 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta (EÜT L 171, 7.7.1999, lk 12).

12. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1).

[1] ►M6 Direktiivid nr 6, 8 ja 13 sisaldavad erisätteid. ◄

▼B

13. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavate ravimite ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 67), artiklid 86–100. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2004/27/EÜ (ELT L 136, 30.4.2004, lk 34).

14. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiv 2002/65/EÜ, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturustust.

15. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta (ELT L 46, 17.2.2004, lk 1).

▼M1

16. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul (ELT L 149, 11.6.2005, lk 22).

▼M3

17. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv): artikkel 13 (EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37).

▼M4

18. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1177/2010, mis käsitleb meritsi ja siseveeteedel reisijate õigusi ([1]).

▼M5

19. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 181/2011, mis käsitleb bussisõitjate õigusi ([2]).

([1]) ELT L 334, 17. detsember 2010, lk. 1.
([2]) ELT L 55, 28.2.2011, lk 1.